

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/46054 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 24 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 augustus 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 augustus 2007, verzonden op 28 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

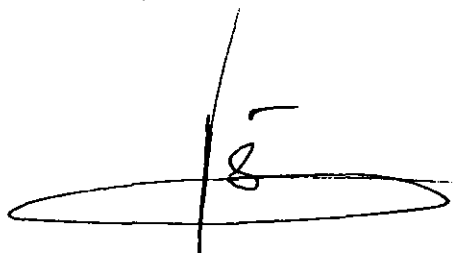
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 november 2007

210.

Verzonden: 6 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB06/46054

Datum uitspraak: 24 augustus 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Sudanese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. A. Portier,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 23 augustus 2006, bekendgemaakt door verzending op 24 augustus 2006, heeft verweerder de aanvraag van eiser van 28 augustus 2003 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 21 september 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Bij uitspraak van 8 december 2006 is het beroep niet-ontvankelijk verklaard, omdat het beroepschrift geen gronden bevatte. Bij uitspraak van 12 februari 2007 is het hiertegen gerichte verzet gegrond verklaard. Daarmee is de uitspraak van 8 december 2006 vervallen en is het onderzoek voortgezet in de stand waarin het zich bevond.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 31 juli 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M. van Etikhoven.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser is na een coup in 1989 activiteiten gaan uitoefenen om in Sudan weer democratie te krijgen. Deze activiteiten vonden in het geheim plaats in cellen in de steden en wijken van Sudan. Eiser was lid van een cel. Op 1 oktober 1990 werd eiser opgepakt en tot 23 november 1995 was eiser gedetineerd. Tijdens zijn detentie werd eiser mishandeld en gemarteld. Eiser zette na zijn detentie zijn activiteiten voort, nu als leider van een cel. Op 1 juli 1998 werd eiser wederom opgepakt, dit keer voor drie maanden. Ook na zijn tweede detentie zette eiser zijn activiteiten voort. Dit ging goed, totdat eiser op 18 augustus 2003 werd betrapt tijdens een vergadering van een cel. Eiser weet te ontkomen en vlucht.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiser heeft toerekenbaar onvoldoende documenten overgelegd. Voorts onthcrt het asielrelaas positieve overtuigingskracht zodat het relaas van eiser ongeloofwaardig is. Verweerder heeft zich hierbij mede gebaseerd op het dactyloscopisch onderzoek en de fotovergelijking door de Roemeense autoriteiten, waaruit blijkt dat eiser sinds 29 januari 2001 in Roemenië als verdragsvluchteling is erkend onder de personalia. geboren op
te , van Sudanese nationaliteit.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. De fotovergelijking overtuigt geenszins; het blijkt niet dat het eiser betreft op de foto. Het dactyloscopisch onderzoek overtuigt evenmin, eiser verwijst daarvoor naar een vergelijkbare zaak waarin door de onderzoekende staat fouten waren gemaakt. Eiser moet in de gelegenheid worden gesteld om een contra-expertise te verrichten.
5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder eiser gegevens ter beschikking had moeten stellen ten einde eiser in de gelegenheid te stellen een contra-expertise te verrichten. De rechtbank overweegt dat eisers blote ontkennen dat hij niet de persoon op het reisdocument betreft onvoldoende concrete betwisting is om verweerder ertoe te nopen actie te ondernemen jegens de Roemeense autoriteiten. De rechtbank verwijst hierbij naar een tweetal uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 20 maart 2002 (JV 2002, 146) en 6 december 2002 (LJN: AF9512) waarin de vreemdeling geen documenten, dan wel andere bescheiden had overgelegd om zijn asielrelaas te staven. Onder die omstandigheden heeft de rechtbank in die zaken volgens de Afdeling in de enkele stelling van appellant dat hij niet in Duitsland is geweest geen aanleiding hoeven zien om de staatssecretaris op te dragen de stukken van het dactyloscopisch onderzoek bij de Duitse autoriteiten op te vragen voor contra-expertise.

7. De rechtbank ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is.

8. Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij de beoordeling van de aanvraag (onder andere) betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en of identiteitsdocumenten dan wel andere documenten heeft, tenzij het ontbreken daarvan niet aan hem is toe te rekenen. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het aan eiser is toe te rekenen dat hij geen documenten over zijn identiteit, nationaliteit en reisrelaas heeft overgelegd. Dat eiser zijn paspoort moest overhandigen aan zijn reisagent heeft verweerder in redelijkheid onvoldoende kunnen achten nu eiser hiervoor een eigen verantwoordelijkheid heeft.

9. Met betrekking tot eisers identiteit stelt de rechtbank vast dat onduidelijkheid is ontstaan over de naam van eiser. Tijdens het eerste gehoor heeft eiser verklaard te heten. Het besluit van 23 augustus 2006 vermeldt de naam

Het Roemeense reisdocument - waaruit de vluchtelingenstatus van eiser blijkt - vermeldt de naam Eiser is niet in staat gebleken aannemelijk te maken welke naam bij zijn persoon hoort. Met verweerder kan de rechtbank derhalve de identiteit van eiser niet vaststellen.

Mitsdien bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder artikel 31, lid 2, sub f, van de Vw 2000 niet in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen.

10. Blijkens de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 27 januari 2003 (JV 2003/103) brengt het toerekenbaar ontbreken van documenten mee dat op voorhand afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Waar verweerder in beginsel het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar pleegt aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord, het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is, geldt indien zich een van de omstandigheden als opgesomd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 voordoet, een extra voorwaarde. Blijkens de evenvernelde uitspraak van de Afdeling mogen in dat geval in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

11. Gelet op het in de vorige rechtsoverweging aangeduide toetsingskader en eisers verklaringen heeft verweerder, zakelijk weergegeven, mogen oordelen dat eiser onvoldoende gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd en het asielrelaas van eiser derhalve positieve overtuigingskracht ontbeert. Uit Roemeens onderzoek (dactyloscopisch onderzoek en een fotovergelijking) is immers gebleken dat eiser sinds 29 januari 2001 in Roemenië is erkend als vluchteling. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder derhalve niet anders dan geen enkel geloof kunnen hechten aan de gestelde problemen in Sudan op 18 augustus 2003. Voorts heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat uit het Roemeense reisdocument blijkt dat dit is afgegeven op 13 augustus 2003 en eiser op dat moment dus niet meer – zoals gesteld – in Sudan kon verblijven.

12. In de brief van de Roemeense autoriteiten aan verweerder van 30 juni 2006 hebben de Roemeense autoriteiten geweigerd eiser terug te nemen omdat de verantwoordelijkheid voor eiser als verdragsvluchteling ingevolge artikel 2 van de

Europese Overeenkomst inzake de overdracht van verantwoordelijkheid met betrekking tot vluchtelingen (Trb 1981, 239, Trb 1982, 24 en Trb 1985, 22) is overgegaan van Roemenië op Nederland, zodat Roemenië eiser niet terug hoeft te nemen. Ten overvloede overweegt de rechtbank dat uit de eventuele overdracht van verantwoordelijkheid in dit geval niet volgt dat de Nederlandse staat niet anders kan dan eiser als vluchteling erkennen en ingevolge artikel 5 van die Overeenkomst aan hem een vluchtelingenpaspoort moet verlenen, omdat eiser blijft volhouden dat hij niet is. Bovendien heeft hij door het beroep op een andere identiteit en gebruikmaking van een ander asielrelaas in ieder geval tevens bewerkstelligd, dat ten aanzien van hem ook twijfel is gerezen aan de juistheid van de in Roemenië gebruikte personalia.

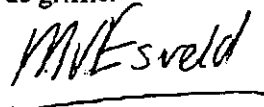
13. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

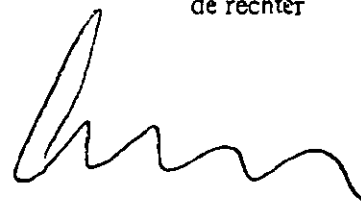
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.M. van Hoof en in het openbaar uitgesproken op 24 augustus 2007 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

28 AUG 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de boer
liane van etten
ossia huber
cheryl lucassen
astrid portier
jan hein van rijswijk
mieke van willigen
advokaten en procureurs

treas dertsen
jose peeze blinkhorst
luenn pomica
anne-marie willeveen

Arnhem: 25 september 2007

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
tevens per fax: 070 - 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5838	B 25 SEP 2007
ZAAKNR.	06844
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

APPÈLSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake Awb 06/46054

Naam:

Land van herkomst:

Soedan

V-nummer:

Geeft te kennen:

De van Soedanese nationaliteit, geboren op verblijvende aan
ten deze woonplaats kiezend te 6821 CP Arnhem aan de
Sloetstraat 69, bij het kantoor van mr A. Portier, zijnde het Advokatenkollektief Sloetstraat, en
die uitdrukkelijk door appellant is gemachtigd en als zijn gemachtigde zal optreden met het recht
van vervanging; dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen het in kopie bijgesloten afschrift
van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, (productie 1),
gedateerd 24 augustus 2007 en verzonden op 28 augustus 2007 waarbij;
Het beroep ongegrond wordt verklaard

Ondergetekende, mevrouw mr A. Portier, is bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit
hoger beroep.

Het appèlschrift rust op de navolgende grieven:

Grief 1:

De rechtbank overwoog onder andere onder punt 6 van de uitspraak dat:

Eisers blote ontkenning dat hij niet de persoon op het reisdocument betreft onvoldoende concrete betwisting is om verweerder ertoe te nopen actie te ondernemen jegens de Roemeense autoriteiten. De rechtbank verwijst hierbij naar een tweetal uitspraken van de Raad van State waarin de vreemdeling geen documenten, dan wel andere bescheiden had overgelegd om zijn asielrelaas te staven. Onder die omstandigheden heeft de rechtbank in die zaken volgens de Afdeling in de enkele stelling van appellant dat hij niet in Duitsland is geweest geen aanleiding hoeven zien om de staatssecretaris op te dragen de stukken van het dactyloscopisch onderzoek bij de Duitse autoriteiten op te vragen voor contra-expertise.

Appellant kan zich met deze overwegingen van de rechtbank niet verenigen vanwege onderstaande redenen.

Eerder had appellant ook bloot ontkend dat hij niet de persoon op het reisdocument betreft, waarna de IND de eerdere beschikking vlak voor de zitting bij de rechtbank had ingetrokken en opnieuw onderzoek ging doen. Indien die eerdere blote ontkenning van appellant dat het niet zijn foto is op het Roemeense reisdocument (waarvan verweerder overigens enkel over een vage kopie daarvan beschikt, voldoende is om een beschikking in te trekken, waarom zou verweerder dan aan appellant geen gegevens ter beschikking moeten (of willen) stellen teneinde hem in de gelegenheid te stellen een contra-expertise te verrichten?

Voorts verwijst de rechtbank naar twee Afdelingsuitspraken die verweerder had verzuimd bij het verveerschrift over te leggen en vervolgens ter zitting nog werd ingebracht, en deze uitspraken dateren uit 2002, terwijl appellant een zaak heeft aangehaald van latere datum, waarin de rechterlijke macht eveneens van mening was dat de IND een asielzoeker niet in de gelegenheid behoeft te stellen tot het uitvoeren van een contra-expertise en waarbij in een 2^e asielprocedure bleek dat het andere land zich inderdaad vergist had bij het dactyloscopisch onderzoek. Kortom, Uw Afdelingsuitspraken deugen niet en de rechtbank Arnhem was daarvan door appellant op de hoogte gebracht. .

Overigens is die verwijzing ook vanwege een ander punt niet te terecht. Appellant heeft namelijk wel documenten ter staving van zijn asielrelaas overgelegd en appellant heeft niet enkel gesteld niet in Roemenie te zijn geweest, maar hij heeft verweerder tijdig verwezen naar de zaak van die Afghaanse asielzoeker wiens aanvraag daterend uit medio 2002 was afgewezen, omdat Oostenrijk de Dublinclaim had geaccepteerd en in wiens zaak de rechterlijke macht het evenmin nodig vond dat verweerder het dactyloscopisch onderzoek opvroeg, die vervolgens anderhalf jaar op straat zwierf en in zijn 2^e asielverzoek alsnog als vluchteling werd geaccepteerd, omdat Oostenrijk aangaf zich eerder vergist te hebben.

In het kader van de rechtsonwikkeling is het van belang dat Uw Afdeling bepaalt dat verweerder

een asielzoeker fatsoenlijk in de gelegenheid dient te stellen een contra-expertise te verrichten.

Grief 2:

De rechtbank overwoog voorts onder punt 9 van de uitspraak ten onrechte dat:

Het Roemeense reisdocument – waaruit de vluchtelingenstatus van eiser blijkt – vermeldt de naam

.. Met verweerder kan de rechtbank derhalve de identiteit van eiser niet vaststellen.

Appellant kan zich hiermee niet verenigen, omdat de rechtbank zelf er uit eigen initiatief klaarblijkelijk vanuit gaat dat appellant de persoon is die op het Roemeense reisdocument staat vermeld en de rechtbank meent derhalve dat appellant zou zijn.

Echter, dat is dan weer in tegenspraak met de overweging dat de rechtbank met verweerder de identiteit van appellant niet kan vaststellen.

Overigens heeft verweerder nergens gesteld noch direct noch indirect dat appellant in plaats van te zijn.

Grief 3:

De rechtbank overwoog onder punt 11 van de uitspraak dat:

Uit Roemeens onderzoek (dactyloscopisch onderzoek en fotovergelijking) immers is gebleken dat eiser sinds 29 januari 2001 in Roemenie is erkend als vluchteling. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder derhalve niets anders dan geen enkel geloof kunnen hechten aan de gestelde problemen in Sudan op 18 augustus 2003.

Appellant kan zich met deze overwegingen niet verenigen vanwege het feit dat deze gehele asielzaak valt terug te voeren tot de stelling van verweerder dat appellant met dat Roemeense reisdocument Nederland zou zijn ingereisd.

Aan de fotovergelijking door Roemenie kan geen enkel belang worden gehecht, omdat Nederland ook al een fotovergelijking had gedaan met een kopie van dat Roemeense reisdocument en de IND de eerdere beschikking had ingetrokken, aangezien dat volstrekt onvoldoende bewijs zou zijn.

En aan de resultaten van dat zogenaamde dactyloscopisch onderzoek kan evenmin belang worden gehecht, omdat verweerder vanwege tot op heden onbekend gebleven redenen weigerachtig blijft om appellant in de gelegenheid te stellen een contra-expertise te laten

verrichten. En dit ondanks het feit dat appellant heeft aangehaald, onder verwijzing naar een recentere zaak dan die voorlag in Uw Afdelingsuitspraken daterend uit 2002, dat zelfs een land als Oostenrijk zich bij een vingerafdrukonderzoek kan vergissen.

Grief 4:

Onder punt 12 van de uitspraak overwoog de rechtbank ten overvloede en ten onrechte dat:

Uit de eventuele overdracht van verantwoordelijkheid in dit geval niet volgt dat de Nederlandse staat niet anders kan dan eiser als vluchteling erkennen en ingevolge artikel 5 van die Overeenkomst aan hem een vluchtelingenpaspoort moet verlenen, omdat eiser blijft volhouden dat hij niet is. Bovendien heeft hij door het beroep op een andere identiteit en gebruikmaking van een ander asielverzoek in ieder geval tevens bewerkstelligd, dat ten aanzien van hem ook twijfel is gerezen aan de juistheid van de in Roemenie gebruikte personalia.

Met deze overwegingen kan appellant zich tenminste verenigen en hiermede wordt de bestreden uitspraak van de rechtbank Arnhem helemaal innerlijk tegenstrijdig. Eerst wordt aan appellant tegengeworpen dat hij de persoon van het Roemeense reisdocument, is en daarna behoeft Nederland aan hem geen vluchtelingenpaspoort te verlenen, omdat hij volhoudt niet te zijn. Dus de rechtbank is willekeurig in het wanneer en waarom aan appellant wordt tegengeworpen dat hij zou zijn.

En in plaats van de IND af te straffen dat zij ruim 3 jaar doen over de behandeling van een asielaanvraag, waardoor Roemenie de heer niet meer terug wenst te nemen, hetgeen appellant schaadt om dat er op dat punt weer wel vanuit wordt gegaan dat appellant die persoon is, gaat de rechtbank ook nog stellen dat Roemenie appellant in een eventuele vervolgpprocedure aldaar ook niet meer hoeft te geloven terzake zijn personalia.

De rechtbank oordeelde al (ten overvloede) in plaats van verweerder, maar nu ook al voorbarig in plaats van de Roemeense autoriteiten Dit valt buiten de omvang van het aan de rechtbank voorgelegde geschil.

PETITUM: Redenen waarom appellant u verzoekt om de bestreden uitspraak van de rechtbank te Arnhem van 24 augustus 2007 te vernietigen.

Hoogachtend,
Mr A. Portier Advocaat.

